

Några intryck från Jockeyklubbens resa till Newmarket i september 2015.

Vi var 33 lyckliga resenärer som anlände till Newmarket för att få gästa Kirsten Rausing och uppleva det program, som hon så oerhört generöst ordnat för oss. Jag vill här bara berätta litet om några av upplevelserna under dagarna.

Vi guidades runt hela Tattersalls auktionsområde, som per dag kan rymma upp till 800 hästar under auktionerna. Tala om att ha en noggrann logistik. Allt är också så vackert ordnat med gräsmattor med huggna kanter, som ju bara finns i England. Första kvällen träffade vi Kirsten som inbjudit oss till den engelska Jockeyklubbens fantastiska hus. Kirsten tog emot med ett glas bubbel i en av de underbara salongerna. Därefter fick vi en guidad rundvandring i huset. Det är oerhört vackert och med en unik och helt ovärderlig konstsamling, som pryder väggarna i varje rum. Man förstår att huset är larmat och bevakat alla dygnets 24 timmar. Efter visningen bjöd Kirsten oss på en magnifik middag i matsalen. Vi slog oss ner kring ett vackert dukat bord med ljuvliga blomsteruppsättningar och serverades en härlig tre-rättersmeny och gott vin. Efter middagen blev det kaffe i en av salongerna och vi gick höra litet mer om de olika föremålen, som omgav oss och satte oss in en smula i gammal kapplöpningshistoria. En oförlömlig kväll.

Kirsten tog dagen efter emot oss på sitt stuteri. Vi kikade in i mottagningsrummet med en del av den fantastiska prissamling som Kirsten har fått både som uppfödare och som ägare. Där var också larmat. Jag kom åt en ruta och larmet gick. Så det fungerade. Vi vandrade sedan förbi avelshingstarna, som vi klappade och som vi sedan fick förevisa en och en under den härliga lunchbuffé, som Kirsten bjöd oss på. Kirsten berättade om varje hingst, som visades. Det var bara att sucka av hänförelse. Vilka hästar!

Vi fick också besöka Sir Mark Prescotts yard. Sir Mark själv tog hand om oss och visade och berättade. Han tar aldrig in mer än 50 hästar på träningsanläggningen. Så man kan förstå, att det är bara gräddan av hästar som finns där och att omsättningen säkert är ganska stor. Här gäller prestation. Han hade en stor kan man säga lada med en omkrets av drygt 200 meter. På marken hade han sand uppblandad med krossade snäckskal, som man själv hämtade från en strand i närheten. Den här blandningen var helt halkfri inte minst viktigt för åringarnas inskolning. I ena ändan hade han byggt en startbox. Där fick hästen gå in och stå stilla. Det var ett jättestort utrymme från början. Efterhand gjordes boxen trängre och trängre. Till sist var den t.o.m. smalare än startboxen på löpningsbanan. Det gjorde, att när hästarna väl skulle starta och gå in i startboxen för första gången blev det aldrig problem. Det var ju mycket större utrymme än hemma. På yarden fanns också en simbassäng. Efter avslutat jobb blev det en simtur för svettiga hästar. Intressant var också att alla hästarna var utan skor. Sir Marks yard ligger precis vid heden och de fantastiska träningsbanorna. Hästarna går bara på mjukt underlag och behöver inga skor. Han berättade, att han också löper en del hästar barfota. Intressant! Det var ett spännande besök som avslutades med dryck i trädgården.

När vi var hos Kirsten fick vi också resa till hennes barnavdelning. Vi såg med andra ord fölston med föl, som visades oss av stuteripersonalen. Också här berättade

Kirsten om varje sto och dess bakgrund och resultat och om det lilla fölet vid sidan om. Vi körde sedan ut till hagarna där de frånskilda fölen och åringar gick. Samma generösa visningsprocedur ägde rum här. Underbara djur och ljuvliga hagar. Hagarna dammsugs en gång varje vecka !

Vi var ute på heden och på de två banorna tillsammans med den huvudansvarige för underlaget på Jockeyklubbens 16 tävlingsbanor och övriga anläggningar. Det var väldigt intressant att höra honom berätta om gräs och banskötsel och också en aning oroande ur svensk synpunkt. När man såg vilka gräsbanor som var avstängda, för att inte slitas och tänker på hur våra används, så är det inte svårt att förstå hur jobbigt det måste vara att få ett gott gräsunderlag här hemma. Men nu får vi hålla alla tummar tillsammans för Bro Park och dess gräs.

Newmarkets nya hästsjukhus är en verkligt fin anläggning . Den är startad och ägd av hästveterinärer med olika kompetenser. Det var imponerande att gå igenom den och få höra om verksamheten. Hästarna i Newmarket med omnejd har verkligen nära till specialistsjukhus.

Vi guidades också igenom kapplöpningsmuseet i Newmarket. Det var mycket intressant och där fanns ett stort stycke engelsk löpningshistoria utställd från gamla tider till idag. Museet skall göras helt nytt och lär stå klar ganska snart.

Somliga av oss for efter avslutat besök i Newmarket till Ascot och tittade på löpningar. Kirsten hade där med en debuterande tvååring, som gjorde ett fint lopp och blev tvåa efter en riktigt fin spurt de sista tvåhundra metrarna. Det var en alldeles vanlig dag med ganska enkla lopp men massor av publik på en underskön bana.

Det blev 5 dagar med mängder av intryck och upplevelser. Här var några sedda genom mina ögon. Det är alltid inspirerande att få komma till England och uppleva hästatmosfären och sporten där. Men mycket av detsamma har vi också här hemma hos oss och det skall vi vara glada och tacksamma över.

Än en gång TACK KIRSTEN !

Christina Odenberg